

عنوان مقاله:

مروری بر روش های اندازه گیری ترسیب کربن: اکوسیستم های آب های شور

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

الهام بامی محمدی - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

رخشاد حجازی - استادیار گروه محیط زیست، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

رکسانا موگویی - دانشیار گروه محیط زیست، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

ترسیب کربن دی اکسید یکی از بهترین و مؤثرترین روش های موجود برای کاهش آزادسازی کربن دی اکسید در جو می باشد. از نظر ظرفیت ذخیره سازی آبدی های شور بالاترین ظرفیت ذخیره سازی را دارا می باشند. جذب و ذخیره کربن به عنوان یک گزینه امیدوار کننده ثبات غلظت جوی CO₂ انسان را کاهش تغییرات آب و هوایی در نظر گرفته می شود. پیشنهادات متعارف برای ترسیب کربن، از جمله تزریق به سفره های عمیق آب زیرزمینی شور، زمینه های نفت و گاز، شکاف های عمیق زغال سنگ، در آینده موثر هستند. هدف از این مطالعه معرفی روش های محاسباتی اندازه گیری ترسیب کربن در اکوسیستم های آب شور می باشد. روش کار در این مقاله به صورت مطالعه مروری و با استفاده از مقالات و منابعی که در این زمینه در سطح دنیا انجام گرفته است و با استفاده از تجربیات متخصصین امر و نظریات خبرگی صورت گرفته است. یکی از روش های متداول برای اندازه گیری در ترسیب کربن، تخمین کربن غیر آلی (کربنات و بی کربنات) و ترسیب کربن تزریق CO₂ به اقیانوس و برای اندازه گیری کربن آلی در آب شور از دستگاه ANATOCTM SERIES II5SGE است. یکی از روشهایی که برای ترسیب کربن استفاده از نرم افزار Invest می باشد.

کلمات کلیدی:

ترسیب کربن، تزریق CO₂، رسوبات اقیانوس، کربن آلی و شیمیایی (غیر آلی)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1153532>

